

DE ALBINO

Clive Harrison

Afgaande op literatuur uit de vorige eeuw, kennen we de albino sinds de vroege jaren '30, niet zolang na de ontwikkeling van de lutino en de blauwe kleurslag. Niettegenstaande dit zijn ze vandaag de dag niet zo frequent aanwezig bij kwekers. Wanneer we deze vogels echter tegenkomen op een tentoonstelling of in een vlucht, trekken ze vaak de aandacht en wekken bewondering op. Een mutatie die zeker de moeite waard is om in onze rangen te hebben en die het verdient om kwalitatief vooruit te worden geholpen.

De albino behoort tot de INO-groep, een genetische eigenschap, waarbij anders uiterlijk zichtbare kenmerken, gemaskeerd worden door dit gen. Dit betekent bijvoorbeeld dat bij de groene serie met Ino, we een gele vogel krijgen, de lutino. Het groen is gemaskeerd. In de blauwe serie met Ino, krijgen we op die manier de Albino. Het blauw is gemaskeerd. Dat is net het verschil met andere genetische eigenschappen, die de kleuren van de vogels gewoon wijzigen, benadrukken, vervagen of vervangen.

Voor een nieuweling kan het moeilijk zijn om een echte albino te herkennen tussen een schare andere vogels, die we maar zullen omschrijven als 'wit'. De 'witten' bezitten een andere genetische factor. Daarbij horen: de dubbel-factor spangle, de 'witte' met zwarte ogen, lacewing wit, cinnamon wit, enz.

HET VERSCHIL

Om het verschil aan te geven tussen deze 'witte' vogels en de albino is het handig om te verwijzen naar de standaard voor showvogels. Deze geeft een zuivere witte kleur aan doorheen de ganze vogel, zonder enige waas van een ander kleur. De washuid is vleeskleurig bij de man, terwijl die blauw zal zijn bij de witte vogel. De washuid bij de pop is lichtbruin. De bek is hoornkleurig. De wangvlekken zijn zilver-wit. De ogen zijn rood met een witte irisring. De poten en tenen zijn rozig van kleur. Een goede show-

vogel heeft geen kleurzweem of andere markeringen. Deze zweem bij de albino staat bekend als de 'blauwe waas' of 'grijze waas', die vooral voorkomt op de borst en ook vaak net boven de staartveren en tussen de vleugels op de rug. Elke lichte afwijking wordt aangerekend. Uiteraard wenst niet iedereen de perfecte albino te kweken en het kan zelfs zo zijn dat iemand een vogel met een paarse zweem mooi vindt.

Wanneer we de mutatie wensen te kweken en kwalitatief willen verbeteren, is het nuttig te weten hoe het gen, verantwoordelijk voor deze mutatie, overgedragen wordt van generatie op generatie. The Ino is wat wij noemen een 'geslachtsgebonden mutatie' en ligt vast op het X-chromosoom.

In de praktijk betekent dit dat de pop ofwel albino is en dus het gen kan doorgeven, ofwel niet-albino is en dus het gen niet kan doorgeven. Bij de man ligt dit anders. Mannen zijn ofwel albino of split-albino en beide kunnen zo het gen doorgeven. Ofwel zijn ze niet-albino en kunnen dus het gen niet doorgeven. Poppen kunnen niet split zijn voor albino (evenmin bij om het even welke andere geslachtsgebonden mutatie).

HOE PAREN?

- Albino x albino is goed (zolang de vogels niet te nauw verwant zijn) om het aantal albino's in uw bestand te vergroten. Deze pairing is niet zo aan te raden wanneer men de pure show-kwaliteiten wil aanscherpen, maar prima wanneer het gaat over het vastleggen van de puur visuele eigenschappen van de albino (de witte kleur bv.).

- Albino x lutino kan eveneens, maar wanneer het hier gaat over een pure lutino (d.w.z. niet split voor de blauwe factor), zullen alleen gele jongen geboren worden het eerste kweekseizoen. Deze jongen zullen dan split zijn voor albino, want albino is recessief t.o.v. lutino. Deze splitvogels kunnen gebruikt worden op dezelfde manier als bij het kweken van mutaties die recessief vererven, bijvoorbeeld zoals het paren van groen en blauw voor het kweken van blauw. Het gebruik van lutino's om goede showvogels te kweken is niet aan te raden omdat vaak een gele waas bij de nakomelingen

vastgesteld wordt. Maar kwekers die niet bekommerd zijn om het perfecte albino-wit en die alleen maar een aantal lutino's en albino's willen, is de paring zeker aanvaardbaar.

Liefhebbers die alsnog aan kolonie-kweek doen in de blauwe serie en die een aantal albino's willen om het goede contrast bij hun vogels op peil te houden, kunnen proberen om albino-mannen samen te houden met poppen van een dominante variëteit, bv. albino mannen samen houden met ofwel grijs of blauw dominant bonte of spangle poppen. In het eerste kweekseizoen zullen alle jonge poppen albino zijn. De mannen uit hetzelfde nest zullen ofwel dominant bont, spangle of normaal, grijs of blauw en zullen allen split zijn voor albino.

Wanneer men echter goede show-vogels wil kweken en aldus bevedering, schouderbreedte, diepte van het masker, totale lengte en houding wil verbeteren, zal men al het voorgaande moeten laten samengaan met de geslachtsgebonden vererving zoals voorheen besproken. In vervlogen tijden werd vaak gekweekt over blauw, maar dit resulteerde vaak in albino's met een blauwe waas.

DE CINNAMON FACTOR

Tegelijkertijd werd aangenomen dat de cinnamon-factor de vleugeltekening zou onderdrukken zoals dat bijvoorbeeld lukte bij de zwart-oog geel en zwart-oog witte vogels. Evenwel niet bij de albino! De cinnamon eigenschap bij albino's zorgde voor een cinnamon vleugeltekening, vaak in allerlei dolle uitvoeringen.

De meest succesvolle kruising om de kwali-

teit bij de albino op te krikken, vinden we bij de grijs-serie (waarschijnlijk omdat ons oog niet zo snel een grijze waas opmerkt). Grijs opaline, grijsvleugel en lichtgrijze vogels zijn het meest aangewezen. Wanneer het gaat over dubbelfactorige vogels, zoveel te beter.

Wanneer men show-albino's wil kweken, probeer dan vooreerst twee albino mannen op de kop te tikken. Deze moeten perfect van kleur zijn, zonder hangende staart of andere frappante onvolkomenheden, want al de slechte eigenschappen zullen onherroepelijk aan de nakomelingen doorgegeven worden en het zijn net die nakomelingen die de basis zullen vormen van uw albino-leger. Deze twee mannen paren we dan aan grijs opaline poppen die met elkaar verwant zijn en van goede tot zeer goede kwaliteit dienen te zijn, want het zijn de poppen die hun goede eigenschappen moeten overbrengen om de lutino vogels kwalitatief te verbeteren. Het kan bovendien geen kwaad dat deze poppen bijvoorbeeld kleine spots hebben of flecky zijn (misschien worden ze net daarom verkocht), want het albino gen zal deze slechte eigenschappen maskeren. Grijsvleugel en lichtgrijze vogels zullen bovendien minder snel een grijze waas aan de jongen doorgeven, maar wellicht zijn kwalitatief goede vogels minder gemakkelijk te vinden in die kleurslag.

Veel geluk bij het ontwikkelen van sneeuw witte albino's, of het nu voor de fun of voor de show is, en kwekers die graag experimenteren met kleur zullen aan de kleur-overgoten albino's (waas) een interessant onderzoeksobject hebben.